

Č. j. MF-30180/2026/74-4
PID MFGRGXQKFL
Datum, místo 23. 6. 2026, Praha

Poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím

Vážený pane,

Ministerstvu financí byla dne 8. června 2026 doručena Vaše žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, která je adresována ministryni financí a která je formulována takto:

(O)bracím se na Vás jako občan, který detailně sleduje makroekonomický vývoj České republiky. Zaznamenal jsem nedávné rozhodnutí vlády odmítnout debatu o euru a především krok, kterým se ruší povinnost ČNB a Ministerstva financí vypracovávat každoroční analýzu sladění české ekonomiky s eurozónou.

Tento krok ve mně z analytického hlediska vzbuzuje vážné obavy. Základem odpovědného řízení státu jsou tvrdá data, nikoliv politické dojmy. Zrušením pravidelného exaktního reportingu se stát záměrně zbavuje důležitých makroekonomických měření v oblasti naší proexportní ekonomiky.

Naše firmy ročně pálí desítky miliard korun na transakčních poplatcích a kurzovém zajištění a stát si na finančních trzích půjčuje za vyšší úroky než státy s jednotnou měnou. Očekával bych, že o takto zásadním ekonomickém směřování země bude probíhat hluboká datová diskuze, nikoliv že se státní aparát rozhodne tyto parametry přestat oficiálně měřit.

Rád bych Vás proto z pozice občana, který vyžaduje fungující a racionálně řízený stát, požádal o exaktní odpovědi na následující otázky:

1. Na základě jakých konkrétních, aktuálních a měřitelných dat Ministerstvo financí nyní rozhodlo, že zachování koruny je pro český průmysl a obsluhu státního dluhu výhodnější, když zároveň rušíte hlavní analytický nástroj, který měl tuto výhodnost či nevýhodnost pravidelně měřit?

2. Jaká je nyní metodika Ministerstva financí? Pokud se nebudou zpracovávat každoroční zprávy ČNB, jakým způsobem a z jakých zdrojů bude vláda objektivně vyhodnocovat náklady promarněných příležitostí (opportunity costs), které česká ekonomika platí za nečlenství v eurozóně?

3. Má Ministerstvo financí k dispozici jakoukoliv komplexní analýzu nákladů a přínosů (Cost-Benefit Analysis), která vyčísluje finanční ztráty našeho exportního sektoru oproti výhodám nezávislé měny? Pokud ano, žádám o sdělení, kde se s ní lze seznámit.

Spoléhám na to, že postoj Ministerstva financí stojí na robustních makroekonomických základech, o které se se mnou můžete podělit, a nikoliv na snaze vyhnout se měření dat, která by mohla být v rozporu s aktuálním politickým zadáním.

K Vaší žádosti Vám Ministerstvo financí sděluje následující:

V první řadě lze upozornit, že podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. platí, že *povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou*

státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce. Z uvedeného mimo jiné plyne, že povinným subjektem podle zákona č. 106/1999 Sb. je Ministerstvo financí, nikoli jeho konkrétní vrcholní představitelé či konkrétní zaměstnanci.

Ministerstvo financí konstatuje, že rozhodnutí neprovádět formální vyhodnocování připravenosti ČR na vstup do eurozóny v rámci dokumentu „*Vyhodnocení plnění maastrichtských konvergenčních kritérií a stupně ekonomické sladění ČR s eurozónou*“ naplňuje závazek z programového prohlášení vlády týkající se problematiky přijetí eura. Důvodem změny termínu předložení materiálu je rovněž skutečnost, že závěry vyplývající z Vyhodnocení z roku 2025 zůstávají nadále platné. Čtyřletý odstup mezi jednotlivými vyhodnoceními se jeví jako optimální pro objektivní posouzení ekonomické sladění s eurozónou.

Tento krok však v žádném případě neznamená rezignaci na exaktní makroekonomická měření - monitoring ukazatelů, které jsou součástí výše uvedeného materiálu, je nedílnou součástí kontinuální analytické činnosti Ministerstva financí. ČR je jako členský stát EU rovněž podrobně a kontinuálně monitorována Evropskou komisí a podléhá přísným unijním pravidlům rozpočtové a makroekonomické disciplíny. To zahrnuje zejména:

- Pravidla EU a preventivní mechanismy: ČR je vázána pravidly Paktu stability a růstu a prochází pravidelným unijním posuzováním v rámci Procedury při makroekonomické nerovnováze (MIP), která detailně zkoumá stabilitu vnějšího i vnitřního ekonomického vývoje země.
- Národní fiskálně-strukturální plán (FSP): Tento dokument představuje klíčový střednědobý rámec hospodářské politiky státu, který v souladu s novými rozpočtovými pravidly EU jasně definuje trajektorii čistých primárních výdajů a strukturálních reforem na další roky. Závazné stropy a výdajové trajektorie nastavené v tomto plánu efektivně brání neekonomickému nakládání s veřejnými prostředky. Fiskálně-strukturální plán je zveřejněn na internetových stránkách Ministerstva financí.

Příjmové odhady státního rozpočtu se opírají o Makroekonomickou predikci Ministerstva financí, což je komplexní analytický dokument hodnotící budoucí vývoj tuzemské ekonomiky. Predikce je ze zákona předkládána nezávislé instituci, Výboru pro rozpočtové prognózy, který je pravidelně posuzuje z hlediska pravděpodobnosti jejich naplnění. Predikce Ministerstva financí jsou pravidelně hodnoceny jako realistické, což dokládá, že správa veřejných financí stojí na relevantních datech a odborném aparátu.

Pokud jde o samotný koncept „nákladů promarněných příležitostí“ za nečlenství v eurozóně, Ministerstvo financí na tuto oblast nahlíží komplexní makroekonomickou optikou. Náklady nelze mechanicky sčítat z izolovaných položek (jako jsou transakční poplatky), protože v ekonomii fungují v celku:

1. Náklady nečlenství (ztráty): Mezi ně patří náklady na kurzové zajištění, poplatky za měnové konverze a teoreticky vyšší riziková prémie u státního dluhu v domácí měně oproti stabilnímu euru.
2. Náklady členství (ztráty ze vzdání se autonomní politiky): Proti výše uvedenému stojí ty náklady, které by česká ekonomika zaplatila v případě přijetí eura. Jedná se zejména o ztrátu nezávislé měnové politiky České národní banky a ztrátu flexibilního kurzu jako „tlumiče“ ekonomických šoků (přizpůsobení ekonomiky by pak probíhalo přes změny v cenách a mzdách, což je obvykle zdoluhavější a nákladnější proces). ČR by rovněž měla povinnost upisovat kapitál do Evropského mechanismu stability, současně by banky musely přispívat do Jednotného fondu pro řešení krizí.

Vláda ČR a Ministerstvo financí proto tyto „náklady promarněných příležitostí“ objektivně vyhodnocují nikoliv skrze jednu izolovanou publikaci, ale kontinuálně v rámci běžné analytické agendy. Rozhodnutí o (ne)vstupu do eurozóny je pak výsledkem komplexního vážení obou těchto protichůdných typů nákladů.

Metodika Ministerstva financí se nemění. Sběr dat a analýza nákladů příležitostí (opportunity costs) i nadále probíhá standardními analytickými nástroji v rámci běžné agendy Ministerstva financí, mezinárodního srovnání a úzké spolupráce s Eurostatem a Evropskou komisí, nikoliv skrze jednu publikaci, která má pro rozhodování vlády pouze doporučující charakter.

Co se týče bodu 3. Vaší žádosti, Ministerstvo financí uvádí, že aktuálně nedisponuje žádnou samostatnou studií, která by fixně vyčíslila finanční ztráty exportního sektoru vůči přínosům nezávislé měny. Problematika nákladů spojených s kurzovým zajištěním a transakčními poplatky je nicméně ze strany státu i trhu dlouhodobě monitorována a exportně orientované firmy mají v této věci řadu nástrojů k využití:

- Možnost vedení účetnictví a daní v eurech: Stát v posledních letech významně vyšel vstříc proexportně orientovaným firmám. Legislativa dnes českým podnikům umožňuje legálně vést účetnictví, vykazovat výsledky a nově i platit vybrané daně přímo v eurech (EUR). Tímto krokem se přirozenou cestou snižují zmiňované transakční náklady a potřeba komerčního kurzového zajištění, aniž by stát musel plošně opustit korunu.
- Přirozené zajištění: Rozvinutý domácí i mezinárodní finanční trh nabízí standardní a vysoce efektivní nástroje řízení finančních rizik (např. měnové forwardy, swapy či opce). Kurzové riziko je tak pro české exportéry standardně řešitelným obchodním parametrem, nikoliv nepřekonatelnou systémovou bariérou. Podle statistik České národní banky je přibližně polovina českého exportu zajištěna proti kurzovému riziku. Vysoký podíl firem v zahraničním vlastnictví umožňuje navíc využívat vnitropodnikové eurové půjčky.

S pozdravem